

meget velvillig Omtale. Jeg veed det ikke rigtig; men det er blevet mig sagt, at mit Hverv som Fredsapostel skal være blevet omtalt under min Graværelse. Ja, jeg vilde ønske, at jeg altid kunde have det Hverv at være Fredsapostel; men naar man skal være Apostel, maa man naturligvis være udsendt af Nogen, og da jeg aldrig har haat noget Mandat fra Nogen til at virke som Apostel, har det heller ikke været med Nette; at Nogen i min Graværelse har omtalt mit Apostolat. Det er altid vanskeligt at tale om Noget, man ikke selv har hørt, og jeg skal derfor blot sige, at jeg med Laalmodighed skal bære, hvad der fremkommer af den Art. Det gaar mig ligesom Manden i „Bagtalsens Skole“: Jeg er gaaet og har efterladt mit Rygte. Jeg bryder mig ikke videre om, hvad der falder af den Slags, man saaledes udtaler, naar Bedkommende ikke er tilstede; det er mig ligegyldigt. Da jeg kom ind ad Døren, hørte jeg imidlertid til min store Forundring, at den ærede Ordfører (Berg) troede, jeg havde lovet Noget. Nei, jeg henvendte hele den Tale, jeg før førte, til Landsstinget for at bevise, at det vilde komme til at staa med Seierspalmen i Haanden, dersom det gik ind paa, hvad Folkethinget har vedtaget. Derpaa forklarede jeg min Opfattelse af endel Spørgsmaal, som efter min Overbevisning nu vare sunkne ind til rene Bagateller, medens de tidligere havde været skudte frem som temmelig vigtige Strids-spørgsmaal, nemlig Spørgsmaalene angaaende de separate Fønds og om Theatret. Med Hensyn til Theatret sagde jeg, at enhver Regjering kunde være rolig for, at det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen) og den ærede Ordfører (Berg) nok vilde sørge for, at dets Underbud, dersom det fik et saadant, skulde blive betalt. Det var paa dem, jeg troede, jeg kunde give Anvisning, naar der skulde ydes Noget til Theatret, og jeg har de allerbedste Grunde dertil, som jeg forresten før nævnte; jeg er vis paa, at de ærede Medlemmer nok vilde sørge derfor. Med Hensyn til Universitetet henviste jeg Landsstinget til dets egne Mænds Udtalelser — det var ikke Folkethinget, men Landsstinget, jeg talte om — idet Mænd af Indflydelse, da Sagen var for der, havde sagt, at Regjeringen burde nedsætte en Kommission til at tage de separate Fønds Stilling under Overveielse. Jeg haabede, at Landsstingets Mænd, som havde udtalt dette, mente Noget dermed, nemlig, at en endelig Ordning af disse Ting kunde komme frem, naar denne Kommission havde afgivet sin Betænkning. Jeg veed saaledes ikke, hvad jeg har lovet. Jeg har blot viist Landsstinget, at det i bedste Konsekvens af sin Fremgangsmaade kunde følge vort Eksempel, fornegte sig selv og tage Finantsloven, som den nu foreligger. Andet har jeg ikke sagt iasten, og den ærede Ordfører (Berg) har vel altsaa labet sine Tanker gaa lidt andetsteds hen,

medens jeg talte; dette er vistnok noget Sedvanligt for hans Bedkommende, naar jeg taler, og det er mig for Næsten ogsaa ligegyldigt. (Ord-føreren: Det er ikke tilfældet! Jeg hører altid nysie efter!). Da har den ærede Ordfører ikke hørt nysie efter iasten, naar han har kunnet sige, at jeg har lovet Noget; jeg har Intet lovet. Med Hensyn til, hvad det ærede Medlem antog, jeg havde udtalt om Situationen, vil jeg blot sige, at Situationen i dette Thing er en Chamæleon; den vælger hvert Dieblif. I denne Samling har den velet en halv Snæs Gange, og hvis det ærede Medlem ikke skulde vide det, kan jeg sige ham, at der har været andre, vittelige Aposfile, som have taget sig for at være Fredsapostle, men til dem hørte jeg ikke; thi der var Ingen, som kunde udsende mig, og jeg har aldrig til Nogen udgivet mig for at være udsendt af Nogen. Enhver, der paafiger mig dette, siger Noget, der er positivt usandt, han være Spi eller Lav, det er fuldstændig Usandhed. Maatte jeg bede, at de Herrer, der forblommen eller egentlig temmelig lige ud af Nosen ville antyde, at jeg skulde have givet Nogen en Forestilling om Situationer, der ikke ere tilstede, ville behage at lade dette falde; thi det er ikke Andet end løs Snak. Henvend Dem til dem, der have haat deres Hverv til at underhandle; der kunne De faae Bækked om, hvilke Forestillinger der er givet om Situationer. Jeg kjender Intet til deres Foretagender. De have aldrig indbudt mig til at overvære deres Forhandlinger; hvorledes skulde jeg da vide, hvad de tage sig for? Jeg holder ikke af at løbe med løs Snak.

Sagt: De gaadefulde Udtalelser, som nu faldt fra den ærede sidste Taler, nødsage mig til med flygtige Ord at berøre Underhandlingerne. Det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bojsen) yttrede, at Mindretallet neppe kunde være tjent med, at dets Optagelse i Overenskomsten blev gjort til Gjenstand for Kritik. Det veed jeg dog ikke; jeg synes, det kunde være ganske morsomt, men vil man ikke gjøre det, vil jeg ikke nøde Nogen dertil. For mit Bedkommende vil jeg imidlertid præcisere, hvad der er foregaaet, saaledes at de, der have deltaget deri, ialtsald ikke blive Gjenstand for de taagede Fantasi billeder, hvorfra der her er kommet adskillige frem under Udtalelserne om disse Underhandlinger. Naar det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen) sagde i Overensstemmelse med Ytringer af det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bojsen), at vi ogsaa havde deltaget i Udenthingsbeslutninger, som vi saa ofte tidligere have misbilliget (Kofod: Hør!), hvori, som jeg hører det ærede Medlem for Bornholm (Kofod) til min store Glæde er enig med det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds, skal jeg bemærke, at dette neppe forholder sig ganske rigtigt,